

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha, v právní věci navrhovatele **Přípravného výboru pro konání místního referenda ve věci zřízení tržnice v Mikulově**, zast. zmocněnkyní PhDr. Ilonou Žiškovou Vágnerovou, za účasti **města Mikulov**, se sídlem Městského úřadu Mikulov, Náměstí 1, Mikulov, v řízení ve věcech místního referenda, o návrhu na vyhlášení místního referenda,

t a k t o :

- I. **Vyhlašuje se** místní referendum **ve městě Mikulov**, okres Břeclav o otázce znějící: „Souhlasíte s tím, aby Zastupitelstvo města Mikulov schválilo využití objektu bývalé hasičské zbrojnice v Mikulově (budova - stavba občanského vybavení č.p. 807 na pozemku parcelní číslo 1603 v katastrálním území Mikulov na Moravě) jako tržnici?“
- II. Místní referendum se bude konat **dne 10. 10. a 11. 10. 2014** současně s konáním voleb do zastupitelstev obcí.
- III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Navrhovatel se návrhem doručeným na podatelnu soudu dne 11. 7. 2014 domáhal vyhlášení místního referenda ve městě Mikulově k otázce: „*Souhlasíte s tím, aby Zastupitelstvo města Mikulov schválilo využití objektu bývalé hasičské zbrojnice v Mikulově (budova- občanská vybavenost č.p. 807 na pozemku parcelní číslo 1603 v katastrálním území Mikulov na Moravě) jako tržnici?*“ Navrhovatel odůvodnil návrh na vyhlášení místního referenda tím, že dne 31. 1. 2014 byl podán návrh na konání místního referenda a Zastupitelstvo města Mikulov na svém zasedání dne 25. 6. 2014 usnesením č. 26/2014/G, bod č. 14 nepřijalo návrh na konání referenda a vyhlášení místního referenda ve výše uvedené věci. Navrhovatel uvedl, že bylo shromážděno téměř 1500 podpisů (necelých 200 bylo administrativně vyřazeno), a tedy dostatek pro povinnost vyhlásit referendum. Město Mikulov, resp. jeho starosta původně zvažoval, že do objektu bývalé hasičské zbrojnice umístí Muzeum totality. Navrhovatel má za to, že občané města by možná uvítali tržnici s lokálními produkty. Jelikož neproběhla veřejná diskuse o využití tohoto objektu a podle informací

navrhovatele se schylovalo k rychlému schválení záměru Muzea totality, pokusil se o vyhlášení místního referenda, aby o osudu budovy rozhodli sami občané. Navrhovatel dále v návrhu uvedl, že dne 23. 4. 2014 došlo k hlasování zastupitelstva o otázce položené v referendu, kdy zastupitelé města rozhodli o využití budovy bývalé hasičské zbrojnice jako tržnice usnesením Zastupitelstva města Mikulov ze dne 23. 4. 2014 č. 25/2014/G. Navrhovatel byl následně vyzván, aby se vyjádřil, zda na vyhlášení referenda stále trvá, načež dne 22. 5. 2014 došlo Městskému úřadu Mikulov prohlášení zmocněnkyně navrhovatele, že na vyhlášení referenda trvá. Zastupitelstvo města Mikulov však následně na zasedání konaném 25. 6. 2014 usnesením č. 26/2014/G, bod č. 14 návrh na vyhlášení místního referenda nepřijalo, přičemž deset lidí hlasovalo pro, 7 proti a čtyři se zdrželi. Podle navrhovatele tak porušilo ust. § 13 odst. 3 zákona o místním referendu, které stanoví, že prohlásí-li zmocněnec ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto vyrozumění, že na konání místního referenda trvá, zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města na svém nejbližším zasedání místní referendum vyhlásí.

Návrh dále obsahoval následující přílohy: návrh přípravného výboru na konání místního referenda ze dne 31. 1. 2014, usnesení Zastupitelstva města Mikulov č. 26/2014/G, bod č. 14 ze dne 25. 6. 2014, usnesení Zastupitelstva města Mikulov č. 25/2014/G ze dne 23. 4. 2014, prohlášení zmocněnkyně navrhovatele ze dne 21. 5. 2014, usnesení Rady města Mikulov č. 21/MA-2014, bod 14 ze dne 10. 6. 2014, podnět zmocněnkyně navrhovatele k výkonu dozoru Ministerstvu vnitra ze dne 21. 5. 2014.

Dne 22. 7. 2014 bylo soudu doručeno vyjádření města Mikulov, ve kterém byl shrnut dosavadní vývoj ve věci využití hasičské zbrojnice a návrhu na vyhlášení místního referenda. Jako přílohy ke svému vyjádření město zaslalo veškeré materiály týkající se využití předmětné budovy a návrhu na vyhlášení referenda. V popisu průběhu věci bylo uvedeno, že původní návrh přípravného výboru měl nedostatky, které byly ale odstraněny. Následně dne 23. 4. 2014 zastupitelstvo města rozhodlo o využití hasičské zbrojnice coby tržnice. Dne 16. 5. 2014 si zmocněnkyně navrhovatele převzala vyrozumění o tomto rozhodnutí a dne 22. 5. 2014 bylo Městskému úřadu Mikulov doručeno její prohlášení, ve kterém uvedla, že na konání referenda trvá. Návrh na vyhlášení místního referenda byl proto předložen zastupitelstvu k opětovnému projednání. Zastupitelstvo ovšem návrh na vyhlášení referenda nepřijalo. Dále město Mikulov uvedlo, že záměr o. s. PAMĚT na vybudování „Muzea železné opony“ je již bezpředmětný a zbývá zájemce jediný, FRIGOPRIMA spol. s r. o., zastoupená Ing. L. K., s tím, že o jeho záměru zřídit tržnici se bude dále jednat. Občané nemají dostatek informací, aby mohli zodpovědně rozhodnout v případném místním referendu, a tudíž je zde nebezpečí, že téma místního referenda poslouží určité skupině ve volební kampani k volbám do zastupitelstev obcí.

Krajský soud v Brně zjistil, že návrh na vyhlášení místního referenda byl podán dne 11. 7. 2014 v zákonem stanovené dvacetidenní lhůtě ve smyslu ust. § 57 odst. 2 písm. b) zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „zákon o místním referendu“ a byl tedy podán včas. Podle § 57 odst. 1 písm. b) téhož zákona má právo domáhat se ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu přípravný výbor, jestliže zastupitelstvo obce nerozhodlo o návrhu přípravného výboru podle § 13 odst. 1 písm. a) nebo rozhodlo o tom, že místní referendum nevyhlásí podle § 13 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu. Ze zápisu o hlasování zastupitelstva

města Mikulov, zachyceného v částečném výpisu z Usnesení č. 26/2014/G ze dne 21. 7. 2014, je zřejmé, že k rozhodnutí zastupitelstva města o vyhlášení referenda po projednání na zasedání zastupitelstva dne 25. 6. 2014 nedošlo, neboť návrh na vyhlášení nebyl přijat. Zároveň však nebylo rozhodnuto o tom, že se místní referendum nevyhlásí (z důvodu, že by nebylo možné o navržené otázce nelze referendum konat).

Soud předesílá, že v řízení o návrhu na vyhlášení místního referenda podle § 91a odst. 1 písm. b) s.ř.s. nepřezkoumává správnost závěrů zastupitelstva obce o nevyhlášení místního referenda, nýbrž jeho rozhodnutí nahrazuje svým vlastním. Musí se proto zabývat splněním podmínek pro konání místního referenda, které stanoví zákon o místním referendu.

Ust. § 6 zákona o místním referendu stanoví, že se v referendu rozhoduje pouze o věcech, které patří do samostatné působnosti obce nebo statutárního města. Do samostatné působnosti města se řadí mimo jiné i nakládání s jeho vlastním majetkem. Jelikož se otázka položená v referendu vztahuje k využití budovy, která je v majetku města, není pochyb o tom, že předmětná věc spadá do samostatné působnosti města a v tomto ohledu je tak požadavek § 6 zákona o místním referendu splněn.

V příloze č. 6 k vyjádření města Mikulov je ve Výzvě k odstranění nedostatků návrhu na konání místního referenda uvedeno, že počet oprávněných osob ve smyslu § 2 zákona o místním referendu je 6141. Minimální počet podpisů je 1228. Navrhovatel předložil 1359 podpisů, z nichž po kontrole nebylo započítáno 199. Jak je uvedeno v materiálu pro jednání zastupitelstva města 25. 6. 2014 ze dne 13. 6. 2014, je celkový počet uznaných podpisů po odstranění vad 1318. Navrhovatel zároveň odstranil vady v odhadu nákladů místního referenda a uvedl, jakým způsobem budou hrazeny náklady spojené s provedením referenda a s realizací rozhodnutí přijatého v místním referendu. Návrh na vyhlášení místního referenda podle města Mikulov obsahuje všechny náležitosti, a proto byl předložen na jednání zastupitelstva obce.

Soud k tomuto dodává, že navržená otázka je dostatečně určitá a srozumitelná ve smyslu § 8 odst. 3 zákona o místním referendu a lze na ni bez jakýchkoliv potíží odpovědět „ano“ nebo „ne“. Předmětná otázka rovněž nespadá do okruhu otázek, o kterých nelze referendum konat, vymezených v § 7 zákona o místním referendu. Ostatně ani město Mikulov ve svém vyjádření žádný důvod opírající se o § 7 neuvádí. Jestliže s vyhlášením referenda nesouhlasí z důvodu nedostatku informovanosti občanů o předmětné věci a použití referenda jako nástroje v rámci předvolebního boje, je nutné uvést, že zákon o místním referendu tyto důvody nestanoví. Zastupitelstvo města nemůže bez zákonné opory rozšiřovat případy, kdy není povinno referendum vyhlásit, byť by obavy uvedené ve vyjádření byly reálné. Možnost občanů vyjádřit se formou místního referenda k otázkám rozvoje své obce představuje jejich ústavně zaručené základní politické právo a např. nedostatek informací občanů může být napraven kampaní před samotným referendem. Nepřijetí návrhu na vyhlášení referenda je tudíž porušením § 13 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 13 odst. 3 zákona o místním referendu, neboť po rozhodnutí zastupitelstva o navržené otázce navrhovatel prostřednictvím své zmocněnkyně včas řádně oznámil, že na vyhlášení referenda trvá. Jak vyplývá z částečného výpisu z Usnesení Zastupitelstva města Mikulov ze dne 25. 6. 2014 č. 26/2014/G, návrh na konání místního referenda přijat nebyl.

Soud přezkoumal splnění zákonných podmínek a všechny předložené materiály a neshledal žádný zákonný důvod, proč by se navržené místní referendum nemělo konat. Zastupitelstvo bylo povinno předmětné referendum vyhlásit (§ 13 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 13 odst. 3 zákona o místním referendu), a jelikož tak neučinilo, je na soudu, aby místní referendum ve městě Mikulov o otázce uvedené ve výroku rozhodnutí sám vyhlásil. Soud o věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť podle ust. § 91a odst. 3 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) platí, že jednání není třeba v řízení na ochranu ve věcech místního referenda nařizovat. Navrhovatel konkrétně netvrdil a ani nedoložil potřebu jednání a soud tuto neshledal ani po doplnění podkladů zaslaných městem Mikulov.

V souladu s ust. § 15 zákona o místním referendu vyhlásil soud referendum v termínu navrženém navrhovatelem, neboť neshledal důvod pro stanovení termínu jiného, zvláště když se v navrženém termínu budou konat volby do zastupitelstev obcí.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., podle kterého ve věcech místního referenda nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Usnesení bude doručeno účastníkům řízení, tedy zástupkyni navrhovatele a městu Mikulov. Současně bude vyvěšeno na úřední desce soudu. Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 7. 8. 2014

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu